

Sygn. akt V GC 606/11

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2013 r.

Sąd Rejonowy w Opolu Wydział V Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Janicka - Jerzyk

Protokolant: st. sekretarz sądowy

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2013 r. w Opolu

na rozprawie

sprawy z powództwa N. W.

przeciwko Bankowi Spółdzielczemu w L.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda N. W. na rzecz pozwanego Banku Spółdzielczego w L. tytułem zwrotu kosztów postępowania tj. kosztów zastępstwa procesowego kwotę 16.389,48 zł.

III. postanawia przyznać biegłemu sądowemu M. K. wynagrodzenie za sporządzone w nin. sprawie opinie i pisma uzupełniające oraz stawiennictwo na rozprawie w dniu 17.05.2013r. wynagrodzenie w łącznej kwocie 13.357,80 zł oraz kwotę 331,62 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych w związku z wykonywaniem czynności biegłego i poleca Kasie Sądu Rejonowego w Opolu wypłatę biegłemu powyższej kwoty tymczasowo z sum budżetowych Skarbu Państwa;

IV. obciąża powoda N. W. kosztami wydatku poniesionymi na przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego i w związku z tym nakazuje przymusowe ściągnięcie od powoda na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego w Opolu) kwoty 13.689,42 zł wydatkowanej tymczasowo na ten cel z sum budżetowych Skarbu Państwa.

Sygn. akt V GC 606/11

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 5.10.2007r. powód N. W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego Banku Spółdzielczego w L. kwoty 66.442,75 zł z następującymi odsetkami: od kwoty 4.300,60 zł z odsetkami 43% w stosunku rocznym za okres od dnia 6.09.2002r. do dnia 9.03.2005r., a następnie z odsetkami ustawowymi od dnia 10.03.2005r. do dnia zapłaty; od kwoty 44.885,60 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty; od kwoty 17.256,55 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż kwota 4.300,00 zł stanowi koszty nadania klauzuli wykonalności tytułowi wykonawczemu wystawionemu przez pozwanego Bank w dniu 18.10.2001r., kwota 44.885,60 zł stanowi skumulowane odsetki w stosunku 43% rocznie od kwoty 32.071,20 zł za okres od dnia 7.12.2001r. do dnia 9.03.2005r., natomiast kwota 17.256,55 zł stanowi wartość skumulowanych odsetek w stosunku 43% od kwoty 16.000,00 za okres od dnia

6.09.2002r. do dnia 9.03.2005r. Powód wyjaśnił dalej, iż w dniu 29.08.2000r. zawarł z pozwanym umowę kredytu nr (...), na podstawie której pozwany udzielił mu kredytu w kwocie 750.000,00 zł. W dniu 18.10.2001r. pozwany wystawił przeciwko powodowi i T. W. bankowy tytuł egzekucyjny na łączną kwotę 828.120,96 zł. Od tego dnia pozwany naliczał od niespłaconej kwoty odsetki karne w wysokości 43% w stosunku rocznym. Postanowieniem z dnia 20.11.2001r. Sąd nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności. Koszty nadania klauzuli wykonalności wynosiły 4.300,60 zł. Na podstawie powyższego tytułu pozwany wszczął egzekucję, którą prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kędzierzynie-Koźlu. W dniu 7.12.2001r. Komornik dokonał zajęcia kwoty 750.000,00 zł, z której potrącił ryczałt kancelaryjny w kwocie 32.071,20 zł i resztę należności przekazał pozwanemu w celu uregulowania części długu z tytułu zaciągniętego kredytu. Nadto na początku września w związku z toczącym się postępowaniem egzekucyjnym powód wpłacił na rachunek Komornika kwotę 139.845,37 zł, z której to kwoty Komornik po potrąceniu ryczałtu kancelaryjnego w kwocie 1,50 zł, przełał w dniu 6.09.2002r. na rzecz pozwanego kwotę 139.843,87 zł z dyspozycją zaksięgowania na poczet należności głównej. Pozwany przelał kwotę rozdysponował odmiennie m.in. przeznaczając kwotę 20.226,20 zł na koszty komornicze i sądowe (w tym kwota 16.000,00 zł z tytułu zaliczki komorniczej i 4.300,60 zł z tytułu kosztów sądowych nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu) i pomniejszając o te wartości kwotę wpłaty powoda dokonanej w tym dniu na rzecz należności głównej. Na skutek wniesionego powództwa przeciwegzekucyjnego wyrokiem z dnia 30.12.2004r. Sąd Okręgowy w Opolu (sygn. akt VI GC 600/02) pozbawił wykonalności bankowy tytuł egzekucyjny. Następnie prawomocnym wyrokiem z dnia 31.03.2006r. Sąd Rejonowy w Opolu (sygn. akt V GC 1052/05) zasądził na rzecz powoda zwrot kosztów komorniczych naliczonych w związku z postępowaniem egzekucyjnym toczącym się na podstawie bankowego tytułu wykonawczego, którego wykonalność uchylono tj. kwotę 48.173,49 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 9.03.2005r., wskazanego w pozwie jako dzień następny po terminie wynikającym z wezwania do zapłaty. Odsetki za wcześniejszy okres nie był objęte powództwem. Kwoty, których pozbawiony został powód w związku z ponoszeniem bezpodstawnie kosztów komorniczych, a które zwiększyły jego należność wobec pozwanego z tytułu umowy kredytowej, wygenerowały kolejną szkodę dla powoda. Obciążony on bowiem został odsetkami karnymi w wysokości 43% w stosunku rocznym z tytułu długu związanego z tą umową kredytową. Powód spłacał zaciągnięty kredyt i gdyby nie potrącane przez Komornika koszty odsetki karne nie byłyby przez pozwanego naliczane. Dochodzona pozwem kwota, obok roszczeń już wyegzekwowanych przez powoda, stanowi szkodę jaką powód poniósł w związku z bezprawnym prowadzeniem wobec niego postępowania egzekucyjnego opartego na wystawionym przez pozwanego bankowym tytule egzekucyjnym. Dochodzenie tej kwoty uzasadnione jest przepisem art. 415 k.c. Nadto powód wniósł o obciążenie pozwanego kosztami postępowania niezależnie od końcowego merytorycznego rozstrzygnięcia sporu, a to na podstawie art. 100 k.p.c. zarzucając, iż pozwany nie odniósł się merytorycznie do żądania objętego nin. pozwem, pomimo skierowania do niego przedsądowego wezwania do zapłaty z dnia 28.06.2006r.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swego stanowiska pozwany wskazał, iż zaciągnięty przez powoda kredyt inwestycyjny przeznaczony był na zakup nieruchomości. Powód od kwietnia 2001r. zalegał ze spłatą odsetek, a od dnia 31.08.2001r. również ze spłatą pierwszej raty kredytu w kwocie 150.000,00 zł. Ze względu na brak przedmiotu kredytowania (nie doszło do zakupu nieruchomości), udzielanie przez powoda nieprawdziwych informacji co do zdolności do spłaty kredytu, nieterminowe spłacanie odsetek i nie spłacenie pierwszej raty pozwany zażądał zwrotu kredytu, a to na podstawie § 11 umowy kredytu. W dniu 18.10.2001r. pozwany wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, na podstawie którego, po uzyskaniu klauzuli wykonalności, wyegzekwował za pośrednictwem Komornika kwotę 750.000,00 zł, z której Komornik potrącił koszty komornicze w kwocie 32.072,70 zł. W dniu 14.03.2002r. na wniosek powoda zawarta została ugoda, którą objęto pozostałą część niespłaconego kredytu w kwocie 31.498,20 zł wraz z odsetkami w kwocie 92.970,12 zł oraz koszty sądowe i komornicze w kwocie 20.336,20 zł. W ugodzie ustalono spłatę zadłużenia w następującej kolejności: kapitał, odsetki, koszty. Odsetki karne w kwocie 19.959,70 zł zostały decyzją zarządu pozwanego Banku umorzone. W dniu 4.09.2002r. Komornik przekazał pozwanemu kwotę 139.843,87 zł, którą pozwany w dniu 30.09.2002r. zaliczył na kapitał kredytu inwestycyjnego w kwocie 31.490,00 zł, na kapitał kredytu obrotowego w kwocie 87.581,94 zł, odsetki bieżące od tych kwot w kwocie 435,73 zł oraz koszty egzekucyjne i

sądowe w kwocie 20.336,20 zł (16.035,60 zł oraz 4.300,60 zł). Od tej daty pozwany nie naliczał już odsetek od kapitału, który został w całości spłacony. Pozwany zaprzeczył, aby pomniejszył należność główną o kwotę 16.035,60 zł. Wpłata kwoty 139.845,37 zł spowodowała spłatę całości należności głównej w kwocie 31.490,00 zł. Za bezpodstawne pozwany uznał żądanie zapłaty kwoty 4.300,60 zł z opisanymi w pozwie odsetkami. Koszty nadania klauzuli zostały poniesione przez pozwanego w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności przed Sądem Rejonowym w Kędzierzynie-Koźlu. Postanowienie tego Sądu z dnia 20.11.2001r. zostało utrzymane w mocy pomimo zażalenia powoda. Na podstawie uzyskanego tytułu wykonawczego pozwany prowadził zgodnie z prawem egzekucję komorniczą i dopiero na skutek wyroku Sądu Okręgowego w Opolu wydanego w sprawie VI GC 600/02 pozbawiającego tytuł wykonawczy wykonalności odpadła podstawa do prowadzenia dalszej egzekucji. Wyrok ten miał charakter prawnokształtujący i odniósł skutki na przyszłość, co potwierdził w uzasadnieniu swego wyroku Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział I Cywilny w sprawie sygn. akt I ACa 739/06 z powództwa powoda przeciw pozwanemu o zapłatę kwoty 109.181,01 zł. Odnośnie żądania zapłaty kwoty 44.885,60 zł z ustawowymi odsetkami od daty wytoczenia powództwa, tytułem skumulowanych odsetek w stosunku 43% rocznie od kwoty 32.071,20 zł pozwany zarzucił, iż nie naliczał takich odsetek. W marcu 2002r. pozwany zawarł ugodę z powodem i umorzył odsetki karne w wysokości ok. 19.959,70 zł, stanowiące różnicę pomiędzy odsetkami karnymi w wysokości 43%, a odsetkami umownymi. Pozwany w związku z pozbawieniem wykonalności bankowego tytułu wykonawczego zwrócił powodowi koszty komornicze wraz z odsetkami, zgodnie z wyrokiem z dnia 31.03.2006r. w sprawie V GC 1052/05, w dniu 18.07.2006r., w kwocie 62.199,93 zł. Powód nie poniósł żadnej szkody z tytułu obciążenia go odsetkami karnymi w wysokości 43%, gdyż po dniu 7.12.2001r. tj. od dnia wyegzekwowania przez Komornika kwoty 750.000,00 zł powód płacił jedynie należne odsetki umowne. Odnośnie żądania zapłaty kwoty 16.199,92 zł stanowiącej odsetki od kwoty 16.000,00 zł od dnia 30.08.2002r. do dnia 9.03.2005r. również od tej kwoty nie zostały naliczone ani nie zostały zapłacone przez powoda odsetki karne w wysokości 43%, jak również w innej wysokości. Pozwany zarzucił, iż w dniu 9.10.2006r. w odpowiedzi na pierwsze wezwanie powoda do zapłaty wyjaśnił powodowi merytorycznie, że żądanie zapłaty kwot wyszczególnionych w wezwaniu tym nie znajduje podstaw faktycznych i prawnych. Pozwany zarzucił, iż wskutek wyjątkowo naganego zachowania powoda, który usiłuje wyłudzić nienależne mu kwoty tytułem rzekomego odszkodowania, w sytuacji gdy nie wykazywał nawet zdolności do spłaty raty miesięcznej w kwocie 343 zł wynikającej z zawartej ugody, pozwanemu grozi niepowetowana strata wielkich rozmiarów. Na koniec pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia z tytułu odsetek, które przedawniają się z upływem lat trzech od daty wymagalności roszczenia.

W kolejnych pismach procesowych strony podtrzymywały swoje stanowiska procesowe.

Wyrokiem z dnia 8.12.2009r. Sąd Rejonowy w Opolu Wydział V Gospodarczy oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.617,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Powyższe rozstrzygnięcie opierało się na uwzględnieniu przez Sąd podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia roszczenia powoda. Powód wywiódł od powyższego wyroku apelację, po rozpoznaniu której Sąd Okręgowy w Opolu Sąd Gospodarczy wyrokiem z dnia 9.04.2010r. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu w/w wyroku Sąd Okręgowy w Opolu zarzucił, iż stanowisko Sądu I instancji jakoby roszczenie powoda stanowiło roszczenie odsetkowe i uległo przedawnieniu był błędny. Sąd Okręgowy wskazał, iż żądanie powoda jest roszczeniem odszkodowawczym, do wyliczenia którego powodowi posłużyła jedynie wysokość odsetek. Nadto pozwany podniósł w odpowiedzi na pozew jedynie zarzut przedawnienia odsetek. Tymczasem dochodzone przez powoda odsetki od poszczególnych kwot przedawnione nie są. Nadto pozwany nie podniósł w ogóle zarzutu przedawnienia co do dochodzonej przez powoda kwoty 4.300,60 zł. Sąd Okręgowy zalecił, iż przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy winien, na podstawie zaoferowanych przez strony dowodów oraz zgodnie z regułami dowodzenia w procesie gospodarczym, ustalić czy istotnie powodowi naliczone zostały odsetki karne 43%, czy powód na skutek prowadzonej egzekucji poniósł szkodę, której naprawienia się domaga, a jeśli tak, to kiedy i w jakiej wysokości. Dla oceny czy powód poniósł szkodę, której naprawienia się domaga, będzie- wg zapatrywania wyrażonego przez Sąd Okręgowy- nawet nie to, czy w toku egzekucji takie odsetki były by ewentualnie pobierane lecz czy w ostatecznym rozliczeniu wpłat na zaległość kredytową takie odsetki uwzględniono czy też nie. Sąd nakazał także poczynienie ustaleń oraz oceny co do żądanej kwoty 4.300,60 zł oraz poniesienia przez powoda szkody w postaci pobierania odsetek w wysokości 43% na

skutek zaliczenia tej kwoty na koszty postępowania egzekucyjnego- koszty nadania klauzuli wykonalności, zamiast na należności główne, w tym odsetki umowne.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy w Opolu wyrokiem z dnia 21.03.2011r. oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 9.017,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje. Wydając powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy uznał roszczenia powoda objęte pozwem za bezzasadne i nieudowodnione. Sąd ten wyraził nadto pogląd, iż w działaniu pozwanego nie zachodziły jakiegokolwiek przesłanki przypisujące mu znamiona winy wynikające z bezprawności dokonywanego czynu, a powód nie poniósł z tego tytułu żadnej szkody. Powód wywiódł apelację od powyższego wyroku zarzucając m.in. nieprzeprowadzenie przez Sąd dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości, mimo że o przeprowadzenie tego dowodu wnosili obie strony postępowania, a dla zweryfikowania wysokości naliczanych przez bank odsetek karnych niezbędna była wiedza specjalistyczna. Sąd Okręgowy w Opolu wyrokiem z dnia 23.09.2011r. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej. W uzasadnieniu powyższego wyroku wyjaśnił, iż w sprawie zachodzi potrzeba przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości. W szczególności wskazał, iż w uzasadnieniu wyroku z dnia 9.04.2010r. Sąd Okręgowy przedstawił ocenę prawną i wskazania co do dalszego postępowania, przesadzając co do zasady, że roszczenie odszkodowawcze powoda jest następstwem bezprawnie prowadzonej przez pozwanego egzekucji. Sąd Rejonowy nie był więc uprawniony do dokonywania ustaleń i wyrażania oceny, iż po stronie pozwanego nie zachodziły przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej wynikającej z bezprawnego działania, gdyż pozwany prowadził egzekucję zgodnie z przepisami prawa. Sąd Okręgowy podkreślił, iż ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w uzasadnieniu wyroku wiążą zarówno sąd, któremu sprawa została przekazana, jak i sąd drugiej instancji przy ponownym rozpoznaniu sprawy. Sąd drugiej instancji uznał za zasadny zarzut apelującego, iż dla ustalenia czy powód poniósł szkodę w postaci odsetek karnych niezbędna była wiedza specjalistyczna albowiem kwestii tej nie rozstrzyga opinia biegłego sporządzona w sprawie VI GC 600/2, jak również kwestii tej nie rozstrzygają zaświadczenia Komornika z dnia 19.01.2008r. i 7 lutego 2008r. Z zaświadczeń tych wynika, iż Komornik naliczył odsetki karne jednak niezbędne jest ustalenie czy w ostatecznym rozliczeniu wpłat na zaległość kredytową odsetki te zostały uwzględnione czy też nie. Sąd Okręgowy wyraził zatem zalecenie, aby Sąd Rejonowy przy ponownym rozpoznaniu sprawy- w oparciu o dowód z opinii biegłego- ustalił, czy w toku egzekucji były naliczane powodowi odsetki karne w wysokości 43%, a przede wszystkim czy te odsetki były uwzględniane przez pozwanego w ostatecznym rozliczeniu wpłat na zaległość kredytową, a nadto jakie koszty powód poniósłby w związku ze spłatą kredytu gdyby nie było egzekucji. Różnica kosztów poniesionych przez powoda w postaci odsetek karnych, jeśli takie poniósł, i kosztów jakie poniósłby powód gdyby nie było egzekucji, stanowi szkodę poniesioną przez powoda w postaci odsetek karnych. Podobne też ustalenia Sąd winien poczynić w zakresie odsetek od kosztów nadania klauzuli w kwocie 4.300,00 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28.08.2000r. powód N. W., zwrócił się do pozwanego Banku Spółdzielczego w L. o udzielenie kredytu na działalność gospodarczą, w kwocie 2.580.000,00 zł, przeznaczonego na sfinansowanie zakupu nieruchomości od Gminy K.. Decyzją kredytową z dnia 28.08.2000r. pozwany przyznał powodowi na powyższy cel kredyt w kwocie 750.000,00 zł, z terminem spłaty na dzień 31.08.2005r. Umowa kredytowa została przez strony zawarta w dniu 29.08.2000r. W tej samej dacie kredyt został uruchomiony poprzez dokonanie przelewu kwoty 750.000,00 zł na rzecz Gminy K.. Strony ustaliły w umowie, iż wierzytelność główna będzie spłacana w 5 ratach równych po 150.000,00 zł, w rocznych odstępach czasu. Termin spłaty I raty ustalono na dzień 31.08.2001r., a ostatniej na dzień 31.08.2005r. Odsetki od wierzytelności głównej (niezależnie od ustalonych terminów płatności rat kredytowych dotyczących kapitału kredytowego) naliczane miały być w okresach miesięcznych i płatne na koniec każdego miesiąca, począwszy od miesiąca IX.2000r. W zakresie oprocentowania umownego ustalono, że kredytodawcy należą się odsetki wg zmiennej stopy procentowej, która na dzień zawarcia umowy wynosiła 22 % w skali roku. Nadto w umowie kredytowej zastrzeżono dla banku odsetki od zadłużenia wymagalnego, przeterminowanego, wg zmiennej rocznej stopy procentowej ustalonej Uchwałą Zarządu Banku, która to na dzień uruchomienia kredytu wynosiła 43% w skali roku. Na podstawie powyższej umowy kredytowej pozwanemu przysługiwały zatem następujące

wierzytelności: wierzytelność główna wynikająca z wypłaconego kredytu, wierzytelność odsetkowa jako należne kredytodawcy wynagrodzenie, liczone od faktycznie wykorzystanej kwoty kredytu wg ustalonej umownie stopy procentowej, opłaty i prowizje, w szczególności prowizja za udzielenie kredytu. W §15 umowy strony ustaliły, że w sprawach nieuregulowanych w umowie zastosowanie ma Regulaminu Kredytowania, który stanowi integralną część umowy. Z Regulaminu tego wynikała następująca kolejność zaliczania na spłatę wierzytelności Banku sum pieniężnych ściągniętych na skutek czynności windykacyjnych: koszty sądowe i koszty egzekucji, odsetki od zadłużenia przeterminowanego, odsetki umowne, kapitał. Od dnia 1.11.2001r. do §33 Regulaminu Kredytowania dodano pkt 5, z którego wynikało, iż kolejność regulowania spłat należności z tytułu kredytu, dla którego źródłem wpływów jest zajęcie komornicze, a kredyt zakwalifikowany jest do kategorii straconej jest następująca: koszty sądowe i koszty egzekucji, kapitał, odsetki.

Dowód: wniosek kredytowy k. 455-459, umowa kredytowa nr (...) z dnia 29.08.2000r. k. 19-22 oraz 460-463, Regulamin Kredytowania k.464-481, zaświadczenie o wpisie powoda do ewidencji działalności gospodarczej k. 41-42, odpis z KRS pozwanego k. 72-75.

Pismem z dnia 31.10.2001r. pozwany wypowiedział powyższą umowę kredytową i wyznaczył ostateczny termin spłaty wierzytelności na dzień 30.11.2001r. W dniu 18.10.2001 r. pozwany wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr 107/01 i po zaopatrzeniu go przez Sąd w klauzulę wykonalności przedłożył tytuł ten Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Kędzierzynie-Koźlu rew. I W. P. wraz z wnioskiem z dnia 1.12.2001r. o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikowi N. W. i T. W.. We wniosku egzekucyjnym wskazał, iż przysługują mu wobec powoda następujące wierzytelności: w kwocie 750.000,00 zł z tytułu wierzytelności głównej, w kwocie 78.529,96 zł z tytułu odsetek wyliczonych na dzień wniosku egzekucyjnego, w kwocie 4.300,00 zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności, w kwocie 8,00 zł z tytułu zwrotu kosztów upomnienia. Wierzyciel wniósł o przeprowadzenie zawnioskowanej egzekucji poprzez zajęcie wierzytelności pieniężnej przysługującej dłużnikowi od Gminy K..

Dowód: odpis pisma pozwanego dot. wypowiedzenia umowy o kredyt k. 133, odpis bankowego tytułu egzekucyjnego wraz z postanowieniem o nadaniu mu klauzuli wykonalności i odpisem zawiadomienia o zajęciu rachunku bankowego i zakazie wypłat k. 22-26, odpis wniosku o wszczęcie egzekucji k. 135.

W dniu 29.03.2002r. strony zawarły umowę ugody do umowy kredytowej z dnia 29.08.2000r., w której ustaliły, że na skutek udzielonego kredytu na dzień 29.03.2002r. pozwanemu przysługuje od powoda wierzytelność w kwotach: 31.498,20 zł z tytułu wierzytelności głównej, 92.970,12 zł z tytułu odsetek liczonych wg stopy procentowej jak dla kredytu obsługiwanego prawidłowo, a nieopłaconych wg stanu na dzień zawarcia ugody, 20.336,20 zł z tytułu kosztów postępowania egzekucyjnego. W zakresie spłaty wierzytelności głównej strony ustaliły, że powód dokona jej spłaty w ratach miesięcznych po 343,00 zł, poczynając od dnia 30.01.2003r., przy czym płatność ostatniej raty ustalono na dzień 30.03.2010r. w kwocie 285,20zł. W zakresie zaległej wierzytelności odsetkowej (wynikającej z naliczonych przez Bank odsetek od wykorzystanego kapitału, wyliczonych wg stopy procentowej, jak dla kredytu prawidłowo obsługiwanego, a na dzień zawarcia ugody nieopłaconych przez powoda) w ugodzie postanowiono, iż jej płatność zostaje zawieszona do czasu spłaty kapitału kredytowego, przy czym nie sprecyzowano obowiązków kredytobiorcy w zakresie spłaty przedmiotowej wierzytelności po okresie zawieszenia, takich jak kwoty rat oraz ostateczna data spłaty. Co do odsetek od wierzytelności głównej w kwocie 31.498,20 zł postanowiono, iż będą one naliczane w miesięcznych okresach rozliczeniowych wg oprocentowania umownego, zawartego w ugodzie i określonego wg stawki 16% w skali roku, przy czym pierwszą płatność odsetek wyznaczono na dzień 30.04.2002r. Nadto w ugodzie strony zgodnie ustaliły, że kredytodawcy przysługuje niezależnie od powyższych wierzytelności zwrot kosztów komorniczych w kwocie 20.336,20 zł. W ugodzie nie zawarto jednak postanowień co do terminu i sposobu spłaty powyższej kwoty. W §4 ugody wskazano przesłanki uprawniające Bank do rozwiązania zawartej ugody bez wypowiedzenia, tj. ze skutkiem natychmiastowym. Możliwe to było w sytuacji gdy kredytobiorca zalegałby ze spłatą co najmniej dwóch rat kapitału lub dwóch rat odsetek, a także w sytuacji gdy kredytobiorca podał nieprawdziwe dane, albo też zbywa swój majątek.

Dowód: odpis ugody k. 39-40 oraz 489 i 490.

Pismem z dnia 8.04.2002r. pozwany zawiadomił Komornika o rozłożeniu na raty wierzytelności objętej tytułem wykonawczym, wnosząc o wstrzymanie postępowania egzekucyjnego. Komornik postanowieniem z dnia 10.09.2002r. wstrzymał dalsze postępowanie egzekucyjne.

Dowód: akta Komornika Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Kędzierzynie-Koźlu W. P. sygn. akt KM 2344/2001- w załączeniu.

Pismem z dnia 24.10.2002r. pozwany, powołując się na treść art. 75 ustawy Prawo Bankowe z dnia 29.08.1997 r. oraz §4 ugody rozwiązał zawartą w dniu 29.03.2002 r. ugodę i wyznaczył powodowi dodatkowy termin płatności, tj. w ciągu 30 dni, bez wskazania daty początkowej jego biegu. W treści tego pisma pozwany określił zadłużenie powoda na kwoty: 8,20 zł z tytułu wierzytelności głównej, 92.970,27 zł z tytułu odsetek liczonych wg stopy procentowej jak dla kredytu obsługiwanego prawidłowo, a nieopłaconych przez powoda wg stanu na dzień zawarcia ugody. Jednocześnie pozwany złożył wniosek o ponowne wszczęcie egzekucji w oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 18 października 2001r. W dacie dokonanej ugody nie zachodziły przesłanki rozwiązania ugody o jakich mowa w §4 ugody.

Dowód: pismo dot. rozwiązania ugody k. 136, uzasadnienie wyroku w sprawie o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Opolu sygn. akt VI GC 600/02 k. 301., uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w Opolu w sprawie o zapłatę kwoty 109.189,01 zł, sygn. akt VI GC 212/05, k. 159.

W dniu 12.11.2002r. powód wytoczył przed Sądem Okręgowym w Opolu powództwo, w którym zażądał pozbawienia w całości wykonalności bankowego tytułu egzekucyjnego wystawionego przez pozwanego w dniu 18.10.2001r. Wartość przedmiotu sporu powód określił na kwotę 84.096,94 zł, którą wg swych wyliczeń nadpłacił pozwanemu na skutek zdziałanych czynności egzekucyjnych. Powód zarzucił, iż wierzytelność objęta bankowym tytułem egzekucyjnym, w okresie 18.10.-20.11.2001r. tj. zarówno w dacie wystawienia tytułu, jak też w dacie nadania mu klauzuli wykonalności nie była wymagalna albowiem Bank wyznaczył powodowi po wypowiedzeniu umowy kredytowej ostateczny termin spłaty zadłużenia na 30.11.2001r. Powód przyznał, że faktycznie spełniał świadczenie względem pozwanego z opóźnieniem w zakresie płatności odsetkowych i w związku z tym zalegał na rzecz Banku w m-cu VII.2001 r. co do części raty odsetkowej dotyczącej kwoty 9.090,73 zł, w VIII.2001r. w pełnej kwocie należnych bankowi odsetek umownych w kwocie 13.750,00 zł, we IX.2001r. w pełnej kwocie należnych bankowi odsetek umownych w kwocie 11.000,00 zł (liczonych już od kwoty 600.000,00 zł, ze względu na mającą nastąpić najpóźniej z dniem 31.08.2001r. płatność raty kapitału w kwocie 150.000,00 zł) oraz odsetek karnych w kwocie 8.496,00 zł za okres od 31.08. do 18.10.2001r. za nieopłaconą I ratę kapitału kredytowego w kwocie 150.000,00 zł, której termin płatności upłynął w dniu 31.08.2001r. Powód wskazał, że mając na uwadze dokonane przez niego do dnia 18.10.2001r. spłaty odsetek na rzecz pozwanego, iż bankowy tytuł egzekucyjny mógł opiewać na łączną kwotę 792.336,73 zł. W dalszej części uzasadnienia pozwu powód powołując się na treść zawartej przez strony ugody podniósł, iż po 29.03.2002r. do dnia sporządzenia pozwu, tj. do dnia 12.11.2002r., spłacił na rzecz pozwanego łącznie kwotę 34.058,11 zł, w tym kwotę 31.490,00 zł tytułem spłaty kapitału. Nadto powód zarzucił, iż pozwany niewłaściwie zarachował otrzymaną w dniu 4.09.2002r. od Komornika kwotę 139.843,87 zł przeznaczając przekazane środki pieniężne na inne zobowiązania. Wyrokiem z dnia 30.12.2004r. Sąd Okręgowy w Opolu pozbawił wykonalności wystawiony przez bank bankowy tytuł egzekucyjny w całości i zasądził na rzecz powoda od pozwanego banku kwotę 24.608,30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Pozwany pismem z dnia 7.08.2007r. wniósł o wykładnię wyroku celem rozstrzygnięcia, czy pozbawienie wykonalności bankowego tytułu egzekucyjnego dotyczy jedynie kwoty wskazanej przez powoda w pozwie jako wartość przedmiotu sporu czy całej kwoty wymienionej w tytule egzekucyjnym, tj. 828.120,96 zł. Sąd Okręgowy w Opolu postanowieniem z dnia 11.09.2007r. dokonał wykładni wyroku w ten sposób, że określił, iż wyrok dotyczy kwoty 92.978,47zł, jednak po rozpoznaniu zażalenia powoda na powyższe postanowienie Sąd Apelacyjny we Wrocławiu (sygn. akt I Acz 1587/07) zmienił postanowienie Sądu Okręgowego w ten sposób, że oddalił wniosek strony pozwanej o wykładnię wyroku oraz zasądził na rzecz powoda kwotę 11.900,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. Sąd odwoławczy wskazał, że Sąd I instancji orzekając o pozbawieniu wykonalności przedmiotowego tytułu egzekucyjnego w całości, rzeczywiście wyszedł poza wskazaną przez powoda wartość sporu, jednak uznał, że strona chcąc kwestionować takie rozstrzygnięcie winna je zaskarżyć w drodze apelacji, a nie wykładni wyroku.

Dowód: odpis wyroku Sądu Okręgowego w Opolu Sądu Gospodarczego z dnia 30.12.2004r. wraz z uzasadnieniem k.9-18, akta sprawy Sądu Okręgowego w Opolu sygn. akt VI GC 600/02

W dniu 18.08.2005r. powód wytoczył z kolei przed Sądem Okręgowym w Opolu pozew o zapłatę na jego rzecz przez pozwanego kwoty 109.189,01 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 6.09.2002r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu tego żądania powód wskazał, iż domaga się zwrotu od pozwanego kwot bezprawnie wyegzekwowanych w okresie po zawarciu w dniu 29.03.2002r. ugody restrukturyzującej zadłużenie powoda z tytułu udzielonego w dniu 29.08.2000r. kredytu. Powód zarzucił, że pomimo zawartej ugody Komornik wyegzekwował od powoda kwotę 139.846,87 zł, którą, po potrąceniu kosztów przelewów (1,50 zł), w dniu 6.09.2002r. przekazał przelewem na rzecz pozwanego (139.845,37 zł). Powód zarzucił dalej, iż pozwany środki otrzymane od Komornika przeznaczył na: spłatę kosztów komorniczych i sądowych w kwocie 20.336,20 zł, spłatę odsetek z umowy kredytowej nr (...) w kwocie 96,71 zł, spłatę kapitału kredytowego z umowy nr (...) w kwocie 31.490,00 zł, spłatę kapitału kredytowego z umowy nr (...) w kwocie 87.581,94 zł, spłatę odsetek z umowy kredytowej nr (...) w kwocie 339,02 zł. Ponadto powód dokonał potrącenia przysługującej mu wierzytelności w kwocie 139.845,37 zł z następującymi wierzytelnościami przysługującymi pozwanemu: w kwocie 14.749,00 zł tj. sumy rat kapitałowych za okres od I.2003r. do VII.2005r. oraz w kwocie 15.907,36 zł z tytułu odsetek umownych od kapitału kredytowego za okres od IV.2002r. do VII.2005r., po uwzględnieniu dotychczasowych wpłat powoda po 29.03.2002 r. na spłatę odsetek w kwocie 2.195,32 zł. Po potrąceniu w/w wierzytelności w ocenie powoda pozwany winien dokonać zwrotu na jego rzecz kwoty 109.189,01 zł. Sąd Okręgowy w Opolu w dniu 7.09.2005r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym zgodny z żądaniem powoda. Pozwany wywiódł od nakazu tego zarzuty, po rozpoznaniu których wyrokiem z dnia 27.03.2006r. Sąd uchylił nakaz zapłaty i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 109.181,01 zł oraz kwotę 5.379,90 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu wyrokiem z dnia 1.09.2006 r. oddalił apelację pozwanego od powyższego wyroku oraz zasądził na rzecz strony powoda kwotę 2.700,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego. Sąd Apelacyjny potwierdził zasadność roszczenia, wywodząc jednak jego podstawę prawną z art. 363 k.c. w związku z art. 472 k.c., a nie jak wywodził ją Sąd Okręgowy z treści art. 410 k.c. w związku z art. 405 k.c.

Dowód: akta Sądu Okręgowego w Opolu, sygn. akt VI GC 212/05.

Kolejnym pozewem z dnia 29.11.2005r., wytoczonym przed Sądem Rejonowym w Opolu powód zażądał wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym nakazującego pozwanemu zapłatę na jego rzecz kwoty 48.173,49 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 9.03.2005r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że dochodzona kwota wynika ze straty jaką poniósł on na skutek bezprawnie prowadzonej egzekucji przez Komornika Sądowego działającego w I Rewirze przy Sądzie Rejonowym w Kędzierzynie-Koźlu (sygn. akt I KM 2344/2011). Powód określił poniesioną stratę jako wyegzekwowane od niego koszty postępowania egzekucyjnego w kwocie: 48.173,49 zł, powołując się na treść postanowienia w/w Komornika z dnia 4.03.2005r. Sąd Rejonowy w Opolu wyrokiem z dnia 31.03.2006 r. zasądził od pozwanego na rzecz powoda powyższą kwotę z odsetkami jak w pozwie oraz kwotę 5.887,10 zł tytułem zwrotu kosztów procesowych, zaś Sąd Okręgowy w Opolu wyrokiem z dnia 7.07.2006 r. oddalił apelację pozwanego od powyższego wyroku, zasądzając przy tym na rzecz powoda kwotę 1.200,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Dowód: akta Sądu Rejonowego w Opolu, sygn. akt V GC 1052/05.

Pozwem z dnia z dnia 8.06.2007r. wytoczonym przez Sądem Okręgowym w Opolu powód zażądał wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, zasądzającego na jego rzecz od pozwanego kwoty 750.000,00 zł z odsetkami od dnia 8.12.2001r. do dnia zapłaty i kosztami procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że dochodzona kwota wynika z bezprawnego wyegzekwowania przez pozwanego kwoty 750.000,00 zł albowiem tytuł wykonawczy, którym posłużył się pozwany zlecając czynności egzekucyjne, utracił wykonalność w całości na podstawie prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Opolu wydanego w sprawie sygn. akt VI GC 600/02. W dniu 11.07.2007r. Sąd Okręgowy w Opolu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym zgodnie z treścią żądania powoda. Pozwany wniósł zarzuty od w/w nakazu domagając się uchylenia nakazu, oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia kosztów procesu. Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 17.10.2007r. uchylił nakaz zapłaty i oddalił powództwo całości oraz zasądził od powoda

na rzecz pozwanego kwotę 35.325,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu wyrokiem z dnia 29.04.2008r. (sygn. akt I Ca 273/08) oddalił apelację powoda i zasądził od niego na rzecz pozwanego zwrot kosztów postępowania apelacyjnego w kwocie 5.400,00 zł. Od powyższego wyroku powód wniósł skargę kasacyjną, która na mocy postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12.03.2009r. (sygn. akt V CSK 406/08) nie została przyjęta do rozpoznania, albowiem w zawisłej sprawie, w ocenie Sądu kasacyjnego, nie wystąpiło istotne zagadnienie prawne.

Dowód: akta Sądu Okręgowego w Opolu, sygn. akt VI GC 80/07.

W ramach spłaty przysługującej pozwanemu wierzytelności kredytowej z tytułu kapitału, odsetek oraz kosztów postępowania egzekucyjnego miały miejsce zarówno wpłaty własne powoda tytułem spłat na odsetki, jak i wpłaty kwot ściągniętych przez Komornika Sądowego, który potrącił ze środków uzyskanych w toku egzekucji koszty postępowania egzekucyjnego, które pomniejszyły sumy przekazane wierzycielowi. Nie odnosząc się do skutków orzeczeń wydanych w przywołanych wyżej procesach, w szczególności w sprawie o zapłatę kwoty 109.189,01 zł, jak też w sprawie o zapłatę kwoty 48.473,49 zł, rozliczenie wierzytelności kredytowej pozwanego przedstawia się następująco: suma kwot ściągniętych przez Komornika w toku postępowania egzekucyjnego w sprawie I KM 2344/2001 to kwota 890.483,56 zł, suma potrąconych przez Komornika kosztów postępowania egzekucyjnego z kwot ściągniętych od dłużnika to kwota 32.137,89 zł, kwoty przeznaczone na spłatę kapitału kredytowego to 750.000,00 zł, naliczone odsetki umowne to kwota 196.841,96 zł, naliczone odsetki karne (liczone jednak wg umownej stopy procentowej) od wierzytelności głównej, spłacanej po ustalonym terminie płatności to kwota 12.097,66 zł, suma spłaconych odsetek umownych to kwota 119.255,44 zł, suma spłaconych odsetek z ugody to kwota 89.684,18 zł, ustalona w ugodzie kwota kosztów komorniczych do zapłaty przez kredytobiorcę to kwota 20.336,20 zł, spłacona część kosztów komorniczych z ugody to kwota 20.198,41 zł. Całkowite rozliczenie kredytu wskazuje na niedopłatę na rzecz banku w kwocie 137,79 zł.

W toku prowadzonej wobec powoda egzekucji nie były pobierane odsetki karne wg skali 43% od kwoty 4.300,60 zł na skutek rzekomego zaliczenia tej kwoty z sum uzyskanych w toku egzekucji w pierwszej kolejności na koszty postępowania egzekucyjnego, zamiast na spłatę kapitału kredytowego. Koszty nadania klauzuli wykonalności w kwocie 4.300,60 zł zostały pokryte w całości z środków własnych pozwanego i jak wynika z karty rozliczeniowej Komornika, w toku postępowania egzekucyjnego potrącił on z sum uzyskanych od dłużnika na pokrycie kosztów egzekucyjnych łącznie kwotę 32.137,89 zł, w której to kwocie nie zawierał się zwrot wydatku pozwanego na nadanie klauzuli wykonalności. W postanowieniu z dnia 4.03.2005r. Komornik ustalił łączne koszty w przeprowadzonym postępowaniu egzekucyjnym na kwotę 48.173,49 zł, na którą składały się: a. kwota 16.035,60 zł, tj. zaliczka na koszty postępowania egzekucyjnego uiszczona przez pozwanego z własnych środków (kwota ta nie została potrącona przez wierzyciela z sum uzyskanych w toku egzekucji, zaś w ugodzie z dnia 29.03.2002r. strony ustaliły że kwota ta, powiększona o koszty nadania klauzuli w kwocie 4.300,60 zł, czyli łącznie 20.336,20 zł, zostanie spłacona dopiero po pełnej spłacie kapitału kredytowego, odsetek wskazanych w ugodzie oraz odsetek od rat kredytowych wynikających z ugody), b. kwota 32.133,39 zł tj. wynagrodzenie Komornika oraz c. kwota 4,50 zł tj. opłaty i prowizje bankowe. Jak wyżej wskazano, z sum ściągniętych przez komornika w toku postępowania egzekucyjnego potrącono tylko część kosztów postępowania egzekucyjnego, tj. 32.133,39 zł tytułem wynagrodzenia Komornika oraz 4,50 PLN na spłatę opłat/prowizji bankowych, czyli łącznie 32.137,89 zł. Z sum uzyskanych w toku egzekucji w rozliczeniu nigdy nie potrącono kwoty na pokrycie wydatków związanych z nadaniem klauzuli wykonalności. Jednakże z kwoty ściągniętej przez Komornika we wrześniu 2002r tj. 139.845,37 zł zarachowano kwotę 1,50 zł na koszty postępowania egzekucyjnego, kwotę 31.498,20 zł na poczet kapitału, kwotę 89.684,18 zł na poczet odsetek z ugody oraz kwotę 18.661,49 zł na poczet kosztów komorniczych z ugody. Po tych czynnościach powód był nadal dłużnikiem Banku w zakresie dwóch wierzytelności tj. kosztów komorniczych z ugody w kwocie 1.674,71 zł oraz w zakresie odsetek umownych po zawarciu ugody w kwocie 0,06 zł. W dniu 07.02.2005r. powód uiszczył w kasie pozwanego Banku kwotę 1.536,98 zł, która została rozliczona co do kwoty 0,06 zł na spłatę odsetek umownych oraz 1.536,92 zł na poczet kosztów komorniczych z ugody. Po uwzględnieniu tej ostatniej czynności zaliczeniowej z dnia 07.02.2005r. do zapłaty pozostała z uzgodnionej kwoty 20.336,20 zł kwota 137,79 zł. Ponieważ w dniu 4.09.2002r. wygaszono w całości należność główną zarachowanie powyższe (na poczet kosztów komorniczych z ugody) nie spowodowało szkody w majątku powoda w postaci opłacania odsetek od wierzytelności głównej, które po dacie tej nie były już naliczane.

Z kwoty 750.000 zł ściągniętej przez Komornika od dłużnika potrącono 32.072,70 zł; z kwoty 638,19 zł ściągniętej przez Komornika potrącono 63,69 zł; z kwoty 139.845,37 zł ściągniętej przez Komornika potrącono 1,50 zł. co daje łącznie kwotę: 32.137,89 zł. Zaliczenie kwoty tej na koszty postępowania egzekucyjnego, zamiast na spłatę kapitału naraziło powoda na konieczność zapłaty odsetek od niespłaconego kapitału kredytowego w kwocie 4.347,36 zł.

W ugodzie z dnia 29.03.2002r. strony ustaliły, że nieopłacone na dzień zawarcia ugody koszty komornicze w kwocie 20.336,20 zł, w tym 16.000,00 zł kosztów ryczału kancelaryjnego, zostaną opłacone w ostatniej kolejności, tj. po spłacie kapitału kredytowego, odsetek bieżących, zaległych odsetek umownych. Jak wynika z wyżej przywołanych prawomocnych orzeczeń sądowych ugodą ta nie została nigdy skutecznie przez strony rozwiązana. Zaliczenie kwoty 16.000,00 zł z wpłaty otrzymanej przez Komornika w dniu 4.09.2002 r. przez wierzyciela na spłatę wierzytelności pobocznej -a nie głównej- nie naraziło powoda na konieczność zapłaty odsetek od kapitału niespłaconego w części, w której środki ściągnięte przez Komornika w dniu 4.09.2002r. zarachowano na spłatę wierzytelności pobocznej, albowiem kwota wyegzekwowana od dłużnika przez organ egzekucyjny w dniu 4.09.2002r. tj. 139.845,37 zł pokryła w całości wierzytelność główną, w całości wierzytelność odsetkową wynikającą z ugody (zarachowano 89.684,18 zł) oraz w znacznej części koszty komornicze zapisane w ugodzie (zarachowano 18.661,49 zł), nadto po 4.09.2002r. nie naliczono odsetek od niespłaconego kapitału kredytowego, gdyż w dniu 4.09.2002r. wygasła na skutek zapłaty w całości wierzytelność główna.

Jak wynika z powyższego powód poniósł łączne koszty egzekucji w kwocie 52.336,30 zł, jednak wyrokiem z dnia 31.03.2006r. Sąd Rejonowy w Opolu w sprawie (V GC 1052/05) zasądził na rzecz powoda od pozwanego Banku kwotę 48.173,49 zł tytułem zwrotu poniesionych przez powoda kosztów postępowania egzekucyjnego, a zasądzona kwota została powodowi zwrócona przez pozwanego Bank.

Przy uwzględnieniu skutków prawnych wyżej opisanych wyroków wydanych w sprawach z powództwa powoda, na podstawie których powód otrzymał od pozwanego m.in. kwoty 109.189,01 zł i 48.173,49 zł czyli łącznie 157.362,50 zł, w ujęciu finansowo-rachunkowym powód jest w dalszym ciągu dłużnikiem banku z długiem wynoszącym co najmniej 109.323,80 zł. Powód składając oświadczenie o potrąceniu w sprawie o zapłatę kwoty 109.189,01 zł przyznał w dniu 18.08.2005 r., że nie opłacił rat kapitału za okres I.2003-VII.2005, jak też odsetek bieżących za okres IV.2002-VII.2005.

Dowód: karta rozliczeniowa Komornika k. 27, akta Komornika Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Kędzierzynie-Koźlu W. P. sygn. akt KM 2344/2001- w załączeniu, opinia biegłego z dnia 22.01.2013r. wraz z załącznikami tj. wniosek kredytowy z dnia 28.08.2000r. wraz z decyzją kredytową, umowa kredytowa z dnia 29.08.2000r., polecenie przelewu z dnia 29.08.2000r., Regulamin Kredytowania obowiązujący od 1.12.1999r. w pozwanym banku wraz z aneksem z dnia 17.10.2001r., tablica przepływów pieniężnych - wersja A w formie arkusza kalkulacyjnego, oświadczenie Banku z dnia 9.01.2013r. w sprawie rozliczenia między powodem a pozwanym w związku ze sprawą o sygn. akt: VI GC 212/05 oraz V GC 1052/05, oświadczenie Banku z dnia 9.01.2013 r. w sprawie rozliczenia między powodem a pozwanym w sprawie o sygn. akt: VI 600/02 oraz VI GC 80/07, protokół kontroli problemowej przeprowadzonej w pozwanym banku przez Departament Kontroli Banku (...) z XII.2002r., tablica przepływów pieniężnych wersja B w formie arkusza kalkulacyjnego, wykaz czynności Komornika sądowego, oświadczenie Banku z dnia 30.07.2007r. w zakresie rozliczenia przedmiotowej wierzytelności kredytowej k. 418-492, opinia uzupełniająca biegłego z dnia 26.03.2013r. k.538-549, pismo uzupełniające biegłego z dnia 9.05.2013r. k. 578-580, zeznania biegłego M. K. k.584-587.

Przy założeniu że wobec powoda nie została wszczęta egzekucja, że kwoty ściągnięte przez Komornika w toku wszczętej egzekucji są wpłatami dobrowolnymi, że strony nie podpisały ugody w dniu 29.03.2002 r. (na zasadzie „nie było egzekucji, nie było ugody”), że kolejność zarachowania spłat dłużnika wynikała z §33 Regulaminu Kredytowania obowiązującego w pozwanym Banku powód poniósłby koszt odsetek o 23.218,57 zł wyższy niż miało to w rzeczywistości miejsce. Skutki takie wynikają z korzystnych dla powoda warunków ugody, w której przewidziano naliczanie odsetek umownych i umorzenie odsetek karnych naliczonych do dnia zawarcia ugody, a także ze zmiany zasad zaliczania wpłat, w ugodzie bowiem strony postanowiły, iż w pierwszej kolejności spłacie podlega kapitał,

natomiast odsetki umowne naliczone do dnia zawarcia ugody, naliczone wg stopy umownej, a nie karnej, dopiero po pełnej spłacie kapitału i odsetek bieżących naliczanych po zawarciu ugody. Podobną zasadę wprowadzono co do wierzytelności ubocznych w postaci kosztów postępowania egzekucyjnego i kosztów nadania klauzuli bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

Dowód: opinia uzupełniająca biegłego z dnia 26.03.2013r. k.538-549, zeznania biegłego M. K. k.584-587.

Wezwaniem do zapłaty z dnia 23.08.2006r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 4.000,00 zł tytułem zwrotu kosztów nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, kwoty 57.920,40 zł tytułem skumulowanych odsetek (43%) od kwoty 32.071,20 za okres od dnia 7.12.2001r. do 9.03.2005r. oraz kwoty 16.099,92 zł stanowiącej skumulowane odsetki od kwoty 16.000,00 zł od dnia 30.08.2002r. do dnia 9.03.2005r. W odpowiedzi na to wezwanie, w piśmie z dnia 9.10.2006r. pozwany odmówił zapłaty uznając żądanie powoda za bezpodstawne. Pozwany wyjaśnił, iż koszty nadania klauzuli wykonalności zostały na powoda nałożone prawomocnym postanowieniem sądowym, nadto, iż pozwany nie naliczał powodowi odsetek 43% od kwoty 32.071,20 zł oraz że nie dokonał pomniejszenia należności głównej o kwotę 16.000,00 zł, które mogłoby skutkować naliczeniem odsetek od kwoty 16.000,00 zł jak czyni to powód.

Dowód: wezwanie do zapłaty k. 37-38, odpowiedź pozwanego na wezwanie do zapłaty k. 62.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powyżej opisane ustalenia faktyczne Sąd poczynił zarówno na podstawie materiału dowodowego z dokumentów zaferowanych przez strony, z akt innych spraw toczących się uprzednio pomiędzy stronami w związku z rozliczeniem spornego kredytu, a powołanych przez strony jako dowody w sprawie, jak też- kierując się zaleceniami Sądu Okręgowego w Opolu zawartymi w uzasadnieniach wyroków z dnia 9.04.2010r. i z dnia 23.09.2011r., w szczególności gdy idzie o konieczność ustalenia za pomocą dowodu z opinii biegłego okoliczności wskazanych w tychże uzasadnieniach. Dowód z opinii biegłego Sąd postanowił przeprowadzić z urzędu mając na uwadze, iż wniosek dowodowy powoda o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, zgłoszony w piśmie procesowym z dnia 9.12.2007r., został przez powoda cofnięty na rozprawie w dniu 24.02.2009r. i aktualnym pozostawał jedynie wniosek pozwanego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego zgłoszony w piśmie procesowym z dnia 15.10.2010r. Tenże zaś wniosek pozwanego, kierując się regułami dowodzenia w procesie gospodarczym, Sąd oddalił jako spóźniony.

Opracowanie opinii na okoliczności wskazane w zaleceniach Sądu Okręgowego Sąd zlecił biegłemu sądowemu z listy biegłych Sądu Okręgowego w Opolu M. K.. Biegły ten zasadniczo specjalizuje się w zagadnieniach z dziedziny wyceny przedsiębiorstw, badania zdolności upadłościowej i układowej, określenia momentu niewypłacalności podmiotów gospodarczych. Tym samym biegły ten posiada także wiadomości specjalne z zakresu takich dziedzin jak ekonomia, finanse, bankowość, rachunkowość, prawo. Pan M. K. pełni jednocześnie funkcję biegłego sądowego z listy Sądu Okręgowego w Gliwicach oraz z listy biegłych skarbowych prowadzonej przez Izbę Skarbową w K.. Posiada on dorobek zawodowy związany z opracowaniem wielu opinii na zlecenia sądów w sprawach o dużym stopniu skomplikowania, m.in. w sprawach o odszkodowania. Pan biegły w zakresie powyższych specjalności posiada bieżącą znajomość literatury specjalistycznej, najnowszego orzecznictwa sądowego, stanowisk doktryny, uczestniczy w szkoleniach eksperckich, studiach podyplomowych. Na rozprawie w dniu 17.05.2013r. biegły złożył nadto- w związku z zarzutami powoda- oświadczenie co do swej bezstronności w sprawie, podnosząc, iż nigdy nie był klientem pozwanego Banku, jak też nie łączy go ze stroną pozwaną żaden stosunek, który mógłby wywoływać wątpliwości co do jego bezstronności w nin. sprawie jako biegłego.

Ustalenia zawarte w opinii biegłego, opinii uzupełniającej, piśmie uzupełniającym opinie, jak i zeznaniach uzupełniających biegłego na rozprawie w dniu 17.05.2013r. były dla Sądu jak najbardziej miarodajne dla rozstrzygnięcia sporu. Opinie powyższe zostały opracowane przez biegłego na podstawie wszechstronnego i szczegółowego rozważenia wszystkich dowodów w sprawie, analizy akt komorniczych, analizy akt sądowych

dotyczących innych, zakończonych już pomiędzy stronami sporów pośrednio związanych z rozliczaniem spornej wierzytelności kredytowej powoda, wszelkiej dostępnej biegłemu dokumentacji rozliczeniowej stron. Choć opinia biegłego została zakwestionowana przez powoda, który podniósł do niej szereg zarzutów, biegły opinię podtrzymał, uszczegółowił i skorygował w niezbędnym zakresie, nie rzutującym jednak na treść zawartych w niej wniosków końcowych. Opinia opracowana została nadto w ujęciu wariantowym, przedstawiającym rozliczenie wierzytelności kredytowej powoda bez uwzględnienia skutków zapadłych już pomiędzy stronami prawomocnych orzeczeń sądowych zasądzających na rzecz powoda od pozwanego poszczególne kwoty, jak też z uwzględnieniem transferów pieniężnych pomiędzy stronami wynikających z tych orzeczeń, a nadto w ujęciu hipotetycznym, zakładającym, iż wobec powoda w ogóle nie toczyło się postępowanie egzekucyjne. Pomimo obszerności zagadnień objętych opinią i rozliczeniowego charakteru sprawy opinia w ocenie Sądu jest jasna i zrozumiała, należyście uzasadniona i udokumentowana oraz obiektywna, a zatem wiarygodna i miarodajna dla rozstrzygnięcia sprawy. Sąd nie znalazł jakichkolwiek podstaw do jej kwestionowania.

W ocenie Sądu, posiłkując się wnioskami końcowymi opinii, poprzedzonymi szeroką analizą przez biegłego dokonywanych pomiędzy stronami czynności rozliczeniowych zarówno w ramach toczącego się postępowania egzekucyjnego, jak i poza jego ramami- a które przedstawione zostały szczegółowo w tabelach przepływów pieniężnych stanowiących integralną część opinii biegłego- powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie w żadnej części. Wnioski końcowe opinii sprowadzają się bowiem do konkluzji, iż powód nie poniósł w istocie szkody, której naprawienia się domaga. W ostatecznym rozliczeniu wpłat na zaległość kredytową nie zostały nigdy uwzględnione odsetki karne 43%, od kwot wymienionych w pozwie. Zebrany materiał dowodowy w ogóle nie potwierdza twierdzeń powoda w tym zakresie, bowiem wynika z niego, że kredytujący bank naliczał odsetki za obsługę wymagalnego zadłużenia kredytowego wg umownej stopy procentowej. Nadto podnieść należy, iż powód pominął w uzasadnieniu pozwu bardzo istotną okoliczność, rzutującą na zasadność jego roszczenia odszkodowawczego, a mianowicie, iż strony w dniu 29.03.2002r. zawarły umowę ugody do umowy kredytowej z dnia 29.08.2000r., w której ustaliły saldo zadłużenia powoda względem pozwanego. W szczególności powód uznał w ugodzie, że na dzień 29.03.2002r. z tytułu udzielonego mu kredytu pozostaje nadal niespłacona wierzytelność główna w kwocie 31.498,20 zł oraz 92.970,12 zł z tytułu odsetek liczonych wg stopy procentowej jak dla kredytu obsługiwanego prawidłowo, a nieopłaconych wg stanu na dzień zawarcia ugody oraz kwota 20.336,20 zł z tytułu kosztów postępowania egzekucyjnego (na którą składała się kwota 16.035,60 zł, tj. zaliczka na koszty postępowania egzekucyjnego uiszczona przez pozwanego z własnych środków oraz koszty nadania klauzuli w kwocie 4.300,60 zł- których obecnie zwrotu powód się domaga. O ile zatem w świetle opinii niewątpliwym było, iż istotnie z kwoty 750.000 zł ściąganej przez Komornika od powoda potrącone zostały koszty postępowania egzekucyjnego w łącznej kwocie 32.137,89 zł i zaliczenie kwoty tej na koszty postępowania egzekucyjnego, zamiast na spłatę kapitału naraziło powoda na konieczność zapłaty odsetek od niespłaconego kapitału kredytowego w kwocie 4.347,36 zł (przy czym w takiej wysokości odsetki od niespłaconego kapitału naliczone zostały w wysokości nie odsetek karnych 43% lecz wg stopy umownej 21%, a następnie 16%), to z faktu tego wynika, iż powód uznał także fakt, iż odsetki od potrąconej kwoty kosztów postępowania egzekucyjnego (32.137,89 zł) nie pracowały na spłatę kapitału. Z kolei co się tyczy kwestii poniesienia przez powoda kosztów postępowania egzekucyjnego w ugodzonej kwocie 20.336,20 zł (na którą składała się kwota 16.035,60 zł, tj. zaliczka na koszty postępowania egzekucyjnego uiszczona przez pozwanego z własnych środków oraz koszty nadania klauzuli w kwocie 4.300,60 zł), z opinii wynika, iż kwota ta została istotnie zaspokojona przez Bank do wysokości 20.198,47 zł. Mianowicie z przekazanej przez Komornika we wrześniu 2002r kwoty 139.845,37 zł pozwany zarachował kwotę 1,50 zł na koszty postępowania egzekucyjnego, kwotę 31.498,20 zł na poczet kapitału, kwotę 89.684,18 zł na poczet odsetek z ugody oraz kwotę 18.661,49 zł na poczet kosztów komorniczych z ugody. Po tych czynnościach powód był nadal dłużnikiem Banku w zakresie dwóch wierzytelności tj. kosztów komorniczych z ugody w kwocie 1.674,71 zł oraz w zakresie odsetek umownych po zawarciu ugody w kwocie 0,06 zł. W dniu 07.02.2005r. powód uiścił w kasie pozwanego Banku kwotę 1.536,98 zł, która została rozliczona co do kwoty 0,06 zł na spłatę odsetek umownych oraz 1.536,92 zł na poczet kosztów komorniczych z ugody. Po uwzględnieniu tej ostatniej czynności zaliczeniowej z dnia 07.02.2005r. do zapłaty pozostała z uzgodnionej kwoty 20.336,20 zł kwota 137,79 zł. Ponieważ jednak w dniu 4.09.2002r. wygaszono w całości należność główną i praktycznie całą należność odsetkową zarachowanie powyższe (na poczet kosztów komorniczych

z ugody) nie spowodowało szkody w majątku powoda w postaci opłacania odsetek od wierzytelności głównej, które po dacie tej nie były już naliczane.

Niezależnie od powyższego podnieść należy, iż jak wynika z opinii uzupełniającej biegłego- gdyby wobec powoda nie została wszczęta egzekucja, powód poniósłby koszt odsetek o 23.218,57 zł wyższy niż miało to w rzeczywistości miejsce. Mianowicie jeśli wobec powoda nie byłaby prowadzona egzekucja i strony nie zawarłyby ugody, powód poniósłby łączny koszt odsetek 232.158,19 zł, w tym kwota 37.511,62 zł odsetek karnych, tymczasem wg tabeli przepływów pieniężnych A poniósł on z tytułu odsetek łącznie koszty 208.939,62 zł.

Nadto, w ocenie Sądu orzekającego, zasadne są argumenty biegłego, iż przy rozpoznawaniu nin. sprawy nie można pominąć okoliczności, iż powód otrzymał od pozwanego Banku na podstawie prawomocnych wyroków sądowych łącznie kwotę 157.362,50 zł (tj. 109.189,01 zł na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 27.03.2006 r. w sprawie o sygn. akt VI GC 212/05 oraz 48.173,49 zł na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w Opolu, sygn. akt V GC 1052/05). Na marginesie tylko wskazać należy w tym miejscu, iż Sąd nie podziela zarzutu powoda, jakoby biegły dokonując rozliczenia przedstawionego w tabeli przepływów pieniężnych B dokonał niedopuszczalnych potrąceń wzajemnych wierzytelności stron. Słusznie bowiem biegły argumentował, iż tabela ta uwzględnia jedynie wartości wynikające z faktycznych transferów środków pieniężnych między stronami wskutek zdarzeń faktycznych, które wiązały się z ruchem środków pieniężnych, które to zdarzenia nie kreowały nowej wierzytelności po żadnej ze stron. Niezależnie od powyższego zasadnym był argument pozwanego, iż w sprawie wytoczonej przed Sądem Okręgowym w Opolu o zapłatę kwoty 109.189,01 zł (sygn. akt VI GC 212/05) powód sam w pozwie pomniejszył kwotę 139.845,37 zł o raty kapitałowe i odsetki umowne wynikające z ugody, po czym nigdy nie zapłacił następnie pozwanemu pozostałej do zapłaty kwoty kredytu 109.198,01 zł.

Wobec tych okoliczności aprobatą żądania powoda zawartego w pozwie w aspekcie ekonomicznym prowadziłby do wypłaty odszkodowania ponad faktycznie wyrządzoną działaniami pozwanego stratę w aktywach powoda. Z ostatecznego bowiem rozliczenia kredytu w znaczeniu ekonomiczno-rachunkowym wynika, iż to powód pozostaje nadal dłużnikiem pozwanego Banku.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd wydał na podstawie art. 98 k.p.c. Sąd zasądził od powoda, jako strony przegrywającej, na rzecz pozwanego poniesione przezeń koszty procesu zgodnie z przedłożonym na rozprawie w dniu 16.05.2013r. spisem kosztów tj. w kwocie 16.372,48 zł powiększając kwotę tę o koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł. Przyznana kwota obejmuje zatem wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego poniesione w związku z reprezentacją pozwanego podczas trzykrotnego rozpoznawania sprawy przed Sądem I instancji i dwukrotnego rozpoznawania sprawy przez Sądem II instancji oraz wykazane w spisie tym koszty dojazdów na rozprawy. Sąd nie uwzględnił jednakże wniosku pozwanego o podwyższenie objętego tym spisem wynagrodzenia radcy prawnego na podstawie § 2 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 28.09.2002r poprzez uwzględnienie w rozstrzygnięciu wynagrodzenia w wysokości dwukrotności stawki minimalnej za każdą instancję. Wprawdzie sprawa, jak słusznie argumentował pełnomocnik pozwanego, toczyła się od roku 2007, to jednak miała ona charakter obrachunkowy, jej rozstrzygnięcie wymagało wiadomości specjalnych, a do niewątpliwie długiego czasokresu rozpoznawania sprawy przyczynił się m.in. sam pozwany, który na wcześniejszych etapach procesu konstruował zbędne dla rozstrzygnięcia wnioski np. o zawieszenie postępowania, zaś najistotniejszy w sprawie wniosek dowodowy o powołanie dowodu z opinii biegłego wniósł dopiero w dniu 15.10.2010r. Wniosek ten Sąd oddalił jako spóźniony, zaś dowód z opinii biegłego Sąd przeprowadził z urzędu, wobec zaleceń Sądu Okręgowego w tej kwestii. Oceniając stopień zawłości sprawy, to istotnie ocenić go należy jako znaczny, jednak główny ciężar zweryfikowania żądań powoda spoczywał na biegłym, którego szczegółowych wyliczeń w przedstawionych wariantowo tabelach przepływów pieniężnych strona pozwana nie kwestionowała. Nakład pracy pełnomocnika pozwanego w ocenie Sądu rekompensuje w dostatecznym zakresie wynagrodzenie obliczone wg stawek minimalnych określonych w powołnym rozporządzeniu, zgodnie z przedstawionym spisem kosztów.

Jeśli chodzi o wysokość przyznanego biegłemu wynagrodzenia, to jego podstawę prawną stanowią przepisy art. 288 k.p.c., dekretu z dn. 26.10.1950 r. o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (D.U. nr 49

poz. 445 z późn. zm.) oraz rozp. Min. Spr. z dn. 18.12.1975r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym, a także przepisy art. 89-90, 92-93 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28.07.2005r. (Dz.U. nr 167, poz. 1398 ze zm.). Z przepisów tych wynika, iż biegłemu służy prawo do wynagrodzenia za wykonaną pracę, którego wysokość określa sąd uwzględniając wymagane od biegłego kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii nakład pracy i poświęcony czas. W oparciu o powyższe kryteria Sąd przyznał biegłemu w niniejszej sprawie wynagrodzenie za czynności związane ze sporządzeniem opinii i opinii uzupełniającej oraz zwrot wydatków zgodne z przedłożonymi fakturami, jako adekwatne do czasu pracy biegłego poświęconego na sporządzenie tych opinii, jego wysokich kwalifikacje zawodowych oraz fachowości, którą biegły wykazał się przy opracowaniu obu opinii. Do wniosków o przyznanie wynagrodzenia biegły dołączył faktury VAT wraz z kartami pracy biegłego. Faktury te zostały pozytywnie zweryfikowane pod względem formalnym i rachunkowym przez służby księgowe tut. Sądu.

Kosztem wydatku na przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, poniesionego tymczasowo z sum budżetowych Skarbu Państwa Sąd obciążył powoda jako stronę przegrywającą, a to na podstawie art. 83 ust. 1 i 2 oraz art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 .07.2005r.